N°. 13.

A°. 1834.

DONDERDAG DEN 13den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 11 *Februarij* 1834.

Alzoo MARCUS ADOLPH THURKOW, eigenaar van de Plantaadje *la Poule*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven, genaamd: BONAPARTE, AVANTUUR en OTTO, van gemelde Plantaadje af- en op zijn privénaam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
(5901) G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *den* 12 *Februarij* 1834.

Tot nadere bekendmaking ten Gouvernements-Huize, geen Gezelschap zullende worden afgewacht.

Zoo heeft de Ondergeteekende de Eer, zulks ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

MENGELINGEN.

LEVENSBERIGT VAN JOHN MACDONALD KINNEIR.

Sir JOHN MACDONALD KINNEIR, Luitenant-Kolonel en Afgezant van Z. M. den Koning van Groot-Brittanje aan het Perzische Hof, overleed den 12 Junij 1830, na eene ziekte van verscheidene maanden, te Taurus. Hij was vertegenwoordiger van twee oude Schotsche geslachten. Nog jong voerde hij reeds eene compagnie vrijwilligers van zijne clan aan en diende in Ierland, gedurende den opstand van 1798. Bij den dood van zijn vader erfde hij verscheidene landgoederen, die dermate in verschillen waren verward, dat, na zeer langdurige en kostbare regtsgedingen, alle verkocht moesten worden; het kleine Eiland Sanda (een der Orcadische) waarvan zijne voorvaderen hunnen onderscheidenden naam van Ambachtsheer (Laird) ontleenden, werd alleen ingekocht.

De moeijelijkheden, waarin zijne erfenis was gewikkeld, en zijn werkzaam karakter deden hem besluiten tot de aanneming zijner benoeming tot Kadet te Madras, waar hij in 1803 aankwam. Weldra onderscheidde hij zich door betoon van ijver en kunde in zijn' stand, en verwierf den graad van Officier bij den staf, behoorende bij de troepen, die den veldtogt in Malabar deden; hij verloor er zijne gezondheid. Om dien te herstellen, begaf hij zich naar Perzie ten tijde van het Gezantschap van Sir JOHN MALCOLM bij dit rijk in den jare 1809. Hij kende dien Gezant niet; maar het aanbod, om eenige Curdische provincien, aan Perzie toebehoorende en naauwelijks bij de Europeanen bekend, te doorreizen, ging van eene verhandeling vergezeld, die zulk eene grondige kennis der oude en hedendaagsche Aardrijkskunde, zulk eene vurigen en wèl-onderrigten geest aankondigden, dat Sir MALCOLM, besloot van hem terstond gebruik te maken, hoewel niet in die betrekkingen, welke hij op het oog had gehad. Sinds dien tijd bewees MACDONALD KINNEIR, bestendig werkzaam zijnde, hem belangrijke diensten. Eerst werd hij afgevaardigd, om het land tusschen Chiras en Chouster te onderzoeken, eene reis, waarop hij menigvuldige gelegenheden vond, om dien bedaarden moed, die onverzettelijke volharding te betoonen, welke alleen den goeden uitslag van zoodanige ondernemingen kunnen waarborgen. Na verscheidene uitstappen in Perzie volbragt te hebben, ontving hij van Sir JOHN MALCOLM last, om de woestijn van Bagdad in Syrie te doorkruisen. Hij werd daarbij aangevallen gewond en geplunderd door de Bedouïnen, en genoodzaakt naar Bagdad terug te keeren. Maar naauwelijks zijne herstelling afwachtende, reisde hij naar Engeland terug. Daar gaf hij zijne uitmuntende Verhandeling over de Aardrijkskunde van Perzie in het licht, een werk dat de goekeuring der scherpzinnigste beoordeelaren wegdroeg, zoo' wegens de nieuwe bouwstoffen, die het bevat, als wegens de geleerde aanteekeningen van den Schrijver over de oude en hedendaagsche Aardrijkskunde van dat land.

In Engeland zijnde, huwde MACDONALD KINNEIR met de Dochter van den Generaal ALEXANDER CAMPBELL. Kort verbleef hij slechts in zijn vaderland. Hij had zich aangeboden, om een groot deel van Klein-Azie te bezoeken en zich over de Zwarte zee naar Curdistan te begeven, ten einde de wegen na te gaan, langs welke een Europeanisch vijand naar Indie zou kunnen optrekken. Dit aanbod werd aangenomen. Zijn belangrijk werk over Klein-Azie geeft en getrouw verslag wegens de wijze, waarop deze moeijelijke taak werd volbragt. Zijn reisgezel, de Luit. CHAVASSE, verloor 'er het leven bij. MACDONALD KINNEIR kwam alle hinderpalen en gevaren te boven, en gezond en behouden te Madras in 1814 aan, maar verzwakt door vermoeijenissen en bedreigd met eenen vroegtijdigen ouderdom, door de verdrietelijkheden, die hij doorgestaan en de onrust, die hij ondervonden had. Hij werd tot Majoor der stad van dit Presidentschap benoemd en Agent bij den Nabob van Carnatie.

Hij herkreeg, in dezen in vergelijking meer stillen post, die echter zeer weinig met zijn karakter strookte, zijne gezondheid; hij liet dus spoedig niet af om eene andere bestemming te verzoeken, die hem in de mogelijkheid stelde, zich te onderscheiden en naam te maken. Zijne wenschen werden verhoord; in 1826 werd hij als Gezant naar Perzie afgevaardigd. De omstandigheden waren moeijelijk; geplaatst tusschen jegens elkanker jaloersche Gouvernementen en vijandelijke legers, op eene tijd, dat mistrouwen, trotschheid en haat heerschten, deed zijn manneli:k vast karakter, gepaard aan eene onveranderlijke regtschapenheid en juist oordeel hem tot bemiddelaar verkiezen, door den Russischen Minister en Generaals, door de Koning van Perzie en zijnen vermoedelijken erfgenaam, en door deszelfs edellieden en onderdanen.

Men kan zeggen, dat hij den troon van Perzie redde en eene zeer uitstekende dienst aan Rusland tevens bewees, toen hij hetzelve een middel verschafte, om den loop van deszelfs overwinningen te stuiten, zonder deszelfs roem te verliezen. Alle de partijen erkenden hem als den hersteller des vredes. Zijne onwrikbare handelwijze, door de achting, die hij genoot, ondersteund, stelde hem in staat de rust te bewaren, door Perzie te overreden, om de geldelijke overeenkomsten, door hetzelve aangegaan, gestand te doen, en de noodige pogingen aan te wenden, ter verklaring der oorzaken van den moord des Russischen Gezants te Teheran. Zijne bemiddeling was voor Rusland te aangenamer, bij deze gelegenheid, omdat de vrouw van den afgezant, eene Georgische Prinses, zich in de stad Tauris bevond, toen dit ongeval gebeurde, en wel in de Engelsche residentie, waar haar van Lady MACDONALD al die troost en oplettendheden verleiden, welke haar droevig lot konden verzachten.

Een opmerkelijke bijzonderheid in het lot van MACDONALD KINNEIR en die zijn karakter meer vereert, dan de meest gezochte lofspraken zouden vermogen, is het ontvangen van belooningsblijken van beide de monarchen, welken hij tot bemiddelaar verstrekte. De Koning en Koninklijke Prins van Perzie kenden geen paal noch perken in de uitboezeming hunner dankbaarheid; de Keizer van Rusland overhoopte hem met eerbewijzen en geschenken; maar op nog hoogeren prijs stelde hij de gevoelens der natie daarbij geuit, onder welke hij verkeerde. Te Tauris kwam de Muzelmansche bevolking in de moskeën bij een, en vaardigde hare Priesters af, om hartelijke erkentenis aan den Christen-Gezant te betuigen, die den vrede aan het geschokt vaderland teruggegeven had. De Veldmaarschalk PASKEWITSCH en alle de Russische Officieren betoonden eveneens hunnen eerbied en achting jegens MACDONALD KINNEIR; en toen zijne echtgenoote, uithoofde van den slechten staat harer gezondheid, genoodzaakt was van hem te scheiden en Rusland door te reizen, bewezen de blijken van oplettendheid, door haar op iedere wisselplaats ondervonden, en de vleijende welwillendheid der Keizerin, dat het geen voorbijgaande indruk was, welken het gedrag van den Britschen Gezant gedurende den oorlog van Rusland met Perzie op het eerste rijk gemaakt had.

Deze goedkeurings-betuigingen, hoewel zeer vereerende, werden door verscheiden aanzienlijkere gevolgd: bij de dankzeggingen van de Indische Maatschappij, het algemeen Gouvernement van dat land en de Ministers van den Koning van Groot-Brittanje kwamen de eerbewijzen, die de Monarch zelf hem aandeed. Zij werden hem met de hoogste goedkeuring van zijn gedrag en een onbepaald vertrouwen voor het vervolg overgebragt; ieder had op hem de oogen gevestigd voor het behoud van den vrede in het Oosten. Zijn voorbeeld moet ten gids verstrekken van die, welke zullen geroepen worden, om hem daar op te volgen.

(*Algemeene Konst-en Letter bode*, 1832, n°. 36).

HERINNERINGEN UIT HET LEVEN VAN GAUVION DE SAINT CYR.

Laurens Gouvion, werd den 13 April 1764 te Toul geboren. Afkeer van het krijgsmansleven in vredestijd, deed hem, uit eigene keuze, besluiten zich aan de schilderkunst te wijden. Als achttienjarig jongeling, deed hij tot uitvoering van zijn voornemen, eene reize naar Rome en Sicilië; twee jaren later keerde hij in Parijs terug. Tot de uitbarsting der omwenteling is van zijn leven niets naders of belangrijks bekend. Den 1 September 1792 trad hij in dienst bij het eerste Parijsche jagers-bataljon, trok met hetzelve in November, als Kapitein, naar Mentz en diende onafgebroken bij het leger van den Rijn, tot aan den vrede van Campo-Formio. Nauwe banden van vriendschap verbonden hem aan Desaix; Custine droeg hem ware hoogachting toe; Landremont bevorderde hem in 1793 tot Adjudant-Generaal, Bataljons-Overste en Chef van den algemeenen Staf der divisie Lembach. Hij bestuurde de herovering van het leger van Noth-Weiler, en vervolgens, bij de afdeeling Ferino, de gevechten bij Berstheim. In 1794, onder Hoche, bekwam hij den graad van Overste en Brigade-Chef, en voerde in den veldtogt van dat jaar, het bevel over de voorhoede van het leger van den Moezel. In Junij werd hem door den volksvertegenwoordiger Hertz, den rang van Brigade-Generaal, opgedrongen; hij voerde de tweede divisie voor Landau en aan de Quesis aan; ontwierp het plan tot aanval van Blödersberg en Schäntzel, bestreed Blücher niet zonder eenig gevolg, stond in dien winter voor de poorten van Mentz, en verwierf zich eenen kleinen verloftijd om den vaderlandschen bodem te bezoeken, en daar, in de lente van 1795, eene echtgenoote te kiezen. Bij den slag, dien Pichegru den Generaal Clairfait aan de Pfrin leverde, streed hij op den linkervleugel, en sleet den daarop volgenden wapenstilstand in de winterkwartieren van Tweebruggen. In het jaar 1796 kwam hij voor het eerst in nadere kennis met Moreau; in diens leger werd hem het bevel over de centrum-afdeeling opgedragen; bij het voorwaarts rukken in het zwarte woud bemagtigde hij Knielbos en de stelling bij Rothensohl; hij verdedigde zich manmoedig en gelukkig bij Stuttgardt en Neresheim tegen den Aartshertog Karel, en zijne afdeeling onderscheidde zich bij het overtrekken van den Lech, bij Friedberg en bij de bestorming der Freisingsche brug. Na den zoo hoog geroemden terugtogt verdedigde hij met Dessaix, in den winter van 1796—97, het verschanste leger bij Kehl, nam, na Hoche's dood, voorloopig het vereenigd bevel der legers van den Rijn, de Sambre en de Maas op zich, en werd eindelijk, na den vrede van Campo-Formio naar het kustleger gezonden, hetwelk tot de landing in Engeland bestemd was.

In Maart 1798 bragt zijne bekendheid met de Italiaansche taal te weeg, dat hem door het *directoire* werd opgedragen den in Rome tegen Massena uitgebroken opstand der troepen te dempen. Door zijne koelbloedige beradenheid kweet hij zich van deze onaangename taak op de allerbeslissendste wijze; de onbaatzuchtige gestrengheid zijner beginselen, gaf [gelijk zoo dikwerf in die tijden], aanleiding tot zijne terugroeping. De achting der Romeinsche burgers volgde hem; het *directoire* werd ras overtuigd van het door hetzelve gepleegd onregt, en nog op zijne reize ontving hij den last, om een bevel bij het leger over te nemen, dat Jourdan, na de in het begin des jaars 1799 gevolgde vredebreuk, van Mentz naar Zwaben zoude voeren. In den slag bij Stockach behaalde St. Cyr, met de hem toevertrouwde linkervleugel-afdeeling bij Mengen de overwinning, en toen hij, desniettegenstaande, het terugtrekken des legers naar den Rijn niet konde verhoeden, werd hem, op zijn verzoek, eene andere bestemming aangewezen, die hem in het midden van den zomer nogmaals Moreau, in de Appenijnen, voerde. In den slag bij Novi streed hij aan den regtervleugel tegen Suworow; en toen naderhand Joubert, zijne raadgevingen in den wind slaande, het onderspit had gedolven, viel hem de verdediging van Genua en Ligurie ten deel.

(Het vervolg hierna).

ADVERTISSEMENTEN.

Door het *COLLEGIUM MEDICUM*, den Heer HENDRIK NICOLAAS WALEWIJN RIJKE, na afgelegd *Examen* tot *Heelmeester* in de Divisiën geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 12 Februarij 1834.

De Scriba bij het Collegium Medicum,
H. H. DIEPERINK.

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS, gearresteerd bij de Commissie tot de zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedel Kamer*, in de Boedels wed. SALOMON VAN THOLL, gebore HENDRIKS en A. F. BABIZE; op Zaturdag, den 15 dezer, des voormiddags *Elf* uren.

Paramaribo, den 12 Februarij 1834.

De Scriba bij de Commissie voorn^{d}.,
R. GOLLENSTEDE.

(5881) PUBLIEKE INSCHRIJVING, ter *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, op:

Zes Balen heele, } KOFFIJ;
Eene Baal gebroken }

van de Plantaadje *Lust en Rust*.

De Inschrijving-billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag, den 15 dezer, des voormiddags *Elf* uren.

De Kooper zal *f* 1,10 voor de ledige zak moeten betalen.

Paramaribo, den 13 Februarij 1834.

De Scriba bij de Commissie tot de zaken van opgemelde Kamer,
R. GOLLENSTEDE.

(5888) De ondergeteekende, als *Executeuren* in den Boedel van nu wijlen den Heer J. WILLIAMS, zullen op Vrijdag, den 14^{den} dezer, des morgens ten 9 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen Verkoopen: Een *extra schoon* Rijpaard, Hoorn- en Pluimvee, en Varkens, enz.

Paramaribo, den 13 *Februarij* 1834.

A. F. GERDEMAN *qq e. s.*

(5890) De geannonceerde Verkoop der PLANTAADJE *REES EN CROP*, zal aldus plaats hebben op Vrijdag middag, den 14^{den} dezer; de Veil-Conditiën, Bewijzen van Eigendom en Inventaris, liggen ter *visie* ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 12 Februarij 1834.

C. L. JACOT DES COMBES.

(5903) Van de Steenfabriek *Wolffs IJver*, worden STEENEN *TE KOOP* aangeboden.

Paramaribo, den 10 Februarij 1834.

H. M. WOLFF DE FRIDERICI, *qq. s. c.*

(5882) HEDEN MORGEN, zal *J. E. LYONS*, op VENDU Verkoopen:

Stukgoederen en Provisiën. — Voorts Wane en Kopie Planken en Platen, voor rekening den Houtgronden *Osembo* en *Onoribo*.

(5891) HEDEN NAMIDDAG, om 4 ure *VENDU*, ten Sterfhuize van wijlen A. S. VIEGELAND, van *Timmergereedschappen, Meubelaire Goederen*, en *Slaven*.

(5826) M. A. KEIJSER, zal *MORGEN*, op VENDU Verkoopen: Provisiën, Stukgoederen, en een partijtje Goudgoed en Kralen, voor rekening dien het mogt aangaan.

Alsmede eenige Meubelaire Goederen, en de Slaven: JOHN, *Delver;* WILLIAM, *Kuiper*, aankomende den Heer H. BIJLAART; en de *Timmerneger* JOHANNES, aankomende de Boedel van Mevrouw de weduwe DE GRAAFF.

(3790) De ondergeteekenden, verwittigen bij deze, dat zij bij behoorlijke *Acte Aditie*, ten overstaan van den Gezworen Klerk P. STEINHARD, hebben geadiëerd den Boedel en Nalatenschap van wijlen CRISPIJN van L. van M. van LOBBRECHT, en verzoeken tevens allen en een iegelijk, die eenige deugdelijke vordering hebben ten lasten voormelde Boedel, hunne rekening *in duplo* te zenden bij de ondergeteekenden, ten einde na accoordbevinding, betaling te erlangen, alsmede die, welke aan meergemelde Boedel verschuldigd zijn, voor of uiterlijk voor *ultimo* Maart betaling te presteren; zullende anders de nalatigen in regten worden vervolgd.

Paramaribo, den 12 Februarij 1834.

H. M. WHEITT.
J. H. MATTHIJS.

(5869) De ondergeteekende van voornemen zijnde, om ter herstelling zijner gezondheid deze Kolonie binnen weinige weken en voor eenen korten tijd te verlaten, verzoekt een ieder, die iets van hem te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en die aan hem verschuldigd zijn voor gedane practijk over de jaren 1830, 31, 32, en 33, betaling te komen presteren; — en daar hij overtuigd is, dat velen zijner gewezen *patiënten* nimmer hunne blanco-rekeningen hebben ontvangen, zoo verzoekt hij allen, hetzij zijlieden de blanco rekeningen ontvangen hebben of niet, zijne vorderingen te komen voldoen, of met hem in schikking te treden, te meer durft hij dit verzoeken, daar vele zijner *patiënten* uithoofde van de oogenschijnlijke onvermogen waarin zij verkeeren, hunne namen niet zullen geboekstaafd vinden, — terwijl hij gaarne bereid is, aan anderen wiens namen hoezeer geboekt zijnde, en die van hun onvermogen willen doen blijken, de gequiteerde rekeningen zonder betaling te overhandigen.

Hij vertrouwd dat deze zijne welwillende aanbod, een ieder die hem zoo goedgunstig sedert een reeks van jaren hebben gepatroniseerd, zullen aanmoedigen, om ingevolge zijn verzoek, met hem binnen de kortst mogelijken tijd, te komen liquideren.

Paramaribo, den 5 Februarij 1834.

F. W. CRAGIN, *M. D.*

(5895) E. J. C. RITTER, vertrekt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Z. M. Oorlogs-Brik *Pegasus*, Kapt. Luitenant MULLER, van *Caraçao*.

De Sloep *Dolfijn*, van het *Opperdistict Nickerie*.

UITGEKLAARD.

De Engelsche Schoener *Admiral Colpoys*, Kapt. J. PRUDDEN, naar *Demerary*.

De Noord-Amerik. Schoener *Polly*, Kapt. DANIEL D. DRISKELL, naar *Boston*; lading: 96 vaten Malassie.

De Zweedsche Sloep *Harriet*, Kapt. P. D. CORBIERE, naar *St. Eustatius* en *St. Martin*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.